

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: E. P.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 25, 125 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2016, č. j. „X“, o invalidní důchod,

t a k t o :

- I.** Žaloba se **z a m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 4. 2016, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2016, č. j. „X“. Uvedeným rozhodnutím ze dne 26. 2. 2016 zamítla žalovaná žalobci žádost o invalidní důchod podle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 16. 2. 2016 není invalidní, když jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 15%.

V žalobě uvedl, že závěry posudkových lékařů se rozcházejí s lékařskými nálezy odborných lékařů. K tomu žalobce doplnil, že posudkový lékař učinil závěr o jeho zdravotním stavu, aniž by ho podrobněji zkoumal. V době posouzení jeho zdravotního stavu neměl dosud ukončenou léčbu a v listopadu 2016 ho čekala operace. Žalobce uvedl, že jeho profesí je svářeč, přičemž pracuje v terénu, na místo výkonu práce se musí dopravit sám a výkon práce se nedá vykonávat bez zapření do nohou, čemuž mu jeho zdravotní postižení nyní brání. Domnívá se, že by jeho zdravotní stav měl být posouzen podle kapitoly XV., oddíl B, položka 13, písmene b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu

pracovní schopnosti. Svá tvrzení žalobce doplnil lékařskou zprávou z kontroly ze dne 10. 6. 2016.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě v krátkosti uvedla, že věc se týká zdravotního stavu, a proto nechť je zdravotní stav žalobce posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, od jejíhož posouzení by se mělo odvíjet rozhodnutí ve věci.

V replice ze dne 10. 11. 2016 žalobce uvedl, že současně se zhoršením jeho fyzického zdravotního stavu se zhoršil i jeho stav psychický. Vyhledal proto odbornou lékařskou pomoc, přičemž první sezení má domluvené na leden 2017. V době od 1. 11. 2016 do 7. 11. 2016 byl hospitalizován v Krajské zdravotní nemocnici v Ústí nad Labem za účelem opakované operace. Na základě této operace bude o jeho zdravotním stavu vypracován zdravotní posudek, jehož kopii následně zašle soudu. Závěrem požádal, aby soud ve věci rozhodl až po vyhotovení tohoto zdravotního posudku a jeho vyšetření na psychiatrické klinice. Svá tvrzení doplnil kopií propouštěcí zprávy ze dne 7. 11. 2016.

Podáním ze dne 20. 11. 2016 žalobce soudu sdělil, že novou lékařskou zprávu dosud neobdržel, neboť ošetřující lékař MUDr. O. při jeho kontrole dne 18. 11. 2016 nebyl přítomen, přičemž bude přítomen na jeho následné kontrole dne 16. 12. 2016. Svá tvrzení žalobce doplnil kopií lékařské zprávy o kontrole ze dne 18. 11. 2016.

V podání ze dne 9. 1. 2017 žalobce zaslal soudu lékařskou zprávu o kontrole ze dne 16. 12. 2016 a ambulantní zprávu z psychiatrické kliniky ze dne 9. 1. 2017.

Z jednání soudu se žalobce pro zdravotní stav omluvil.

Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu v plném rozsahu odkázala na vyjádření ze dne 21. 7. 2016, poukázala na posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí a navrhla žalobu zamítnout.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem posudkové komise ze dne 20.10.2016, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. H. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 21.4.2016 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že předchozí

závěr posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 16.2.2016 není zcela správný. MUDr. D. K. dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položka 13, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%, avšak posudková lékařka MUDr. D. H. dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je sice také zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položka 13, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%, nicméně podle ustanovení § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšené o 10%, tj. na celkových 25%.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.

Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle ustanovení § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod alespoň I. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 35% (srov. ustanovení § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda

žalobce splňoval ke dni 25.4.2016, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Soud se nespokojil se závěry lékařského posudku ze dne 21.4.2016, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ustanovení § 52 odst. 1 v návaznosti na ustanovení § 77 s.ř.s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 20.10.2016. Žalobce byl jednání komise přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Z protokolu o jednání posudkové komise ze dne 20. 10. 2016 vyplývá, že posudková komise neměla k dispozici propouštěcí zprávu ze dne 7. 11. 2016 a lékařské zprávy ze dne 18. 11. 2016, ze dne 16. 12. 2016 a ze dne 9. 1. 2017, které žalobce zasílal soudu, nicméně pro posouzení zdravotního stavu žalobce je nezbytné zjistit jeho zdravotní stav ke dni rozhodnutí žalované, tj. ke dni 25. 4. 2016, a proto k předloženým lékařským zprávám nelze v předmětném řízení přihlížet. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Most a vyšetření žalobce při jednání komise dne 20. 10. 2016 odbornou lékařkou MUDr. V. Z., pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 25. 4. 2016 byl 10%, což neodpovídá žádnému stupni invalidity.

Komise se neztotožnila se závěry posudkových lékařek žalované, neboť při vyšetření žalobce odbornou lékařkou z oboru ortopedie při jednání komise, které se konalo dne 20.10.2016, nebylo prokázáno závažné funkční postižení pravé nohy po zlomenině pravé patní kosti ani jiné podstatné zhoršení zdravotního stavu žalobce. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je lehké funkční omezení pravého hlezna po dislokované zlomenině patní kosti léčené osteosyntézou, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položka 11 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 10 % (rozmezí určené pro toto postižení je 10 % až 20 %) s tím, že ke zvýšení nebyly neshledány žádné objektivní důvody. K posouzení zdravotního stavu žalobce posudkovými lékařkami žalované, které zařadily zdravotní postižení žalobce pod kapitolu XV., oddíl B, položka 13, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s tím, že jedna dokonce přistoupila ke zvýšení procentní sazby podle ustanovení § 3 předmětné vyhlášky, komise konstatovala, že v položce 13 je zahrnuto funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny s odkazem na zlomeniny dlouhých kostí bérceových a stehna. Komise se proto rozhodla pro použití položky 11, která je funkčně výstižnější pro st.p. zlomenině patní kosti s výsledným lehkým omezením funkce v pravém hlezen. kloubu.

Závěrem komise uvedla, že žalobce je schopen vykonávat dělnické práce ve svém výučním oboru zámečnick a svářeč v normálním pracovním úvazku. Vzhledem k věku by byl žalobce schopen i rekvalifikace.

Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě. Žalobce byl přítomen při jednání komise.

Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom shodně jako posudková lékařka žalované ohledně míry poklesu pracovní schopnosti u žalobce dospěli k závěru, že dosahuje 20 %, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobce nesplnil podmínku invalidity ani I. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35% míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce, neboť veškeré žalobcem relevantní lékařské zprávy vzala posudková komise v úvahu. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25.6.2003, č.j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28.8.2003, č.j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12.3.2009, 3 Ads 143/2008, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřisluší.

Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod alespoň I. stupně, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měl žalobce vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 25.4.2016. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno, a proto k žalobcem předložené propouštěcí zprávě ze dne 7. 11. 2016 a lékařským zprávám ze dne 10. 6. 2016, ze dne 18. 11. 2016, ze dne 16. 12. 2016 a ze dne 9. 1. 2017 nemohlo být přihlíženo. Ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost případně poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může žalobce iniciovat.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 25. září 2017

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
G. Z.